

Pôstny modlitebný týždeň, 25. 3. 2026 o 18.00 h, Zborová sieň, Legionárska 6, ES č. 117, 428;
téma: **Ježiš vydaný ľuďom do rúk**

- Privítanie
- 1. Pieseň 117
- 2. Prečítanie biblického textu
- 3. Výklad Písma sv. L 22 a 23 vybr. verše (úvod k modlitbám)
- 4. Modlitba
- 5. Modlitebná chvíľa (uzavretá Modlitbou Pánovou)
- 6. Apoštolské požehnanie
- 7. Pieseň 428

Lukáš 22, 47 - 48 a 52 - 54 a 63 - 67;

Lukáš 23, 1 - 2 a 4 - 11 a 17 - 21 a 23b - 25:

47 Ešte hovoril, a hľa, (prichádzal) zástup, a jeden z dvanástich, menom Judáš, išiel vopred a blížil sa k Ježišovi, aby Ho pobožkal. 48 Ježiš mu riekol: Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka? 52 Vtedy povedal Ježiš veľkňazom, veliteľom chrámovej stráže a starším, ktorí Ho prišli zajať: Ako na lotra vyšli ste s mečmi a kyjmi, 53 a keď som každý deň býval s vami v chráme, nepoložili ste ruky na mňa. Ale toto je tá vaša hodina a moc tmy. 54 A keď Ho chytili, viedli a voviedli Ho do veľkňazovho domu. Aj Peter Ho nasledoval zďaleka. 63 Mužovia, ktorí držali Ježiša, sa Mu posmievali, bili Ho, 64 zakrývali Ho a spytovali sa Ho: Uhádni, kto Ťa udrel! 65 A mnoho iných rúhavých slov hovorili proti Nemu. 66 Keď sa rozodnilo, zišli sa starší ľudu, veľkňazi a zákonníci, zaviedli Ho do svojej rady 67 a hovorili: Ak si Ty Kristus, povedz nám. Odpovedal im: Keď vám poviem, neuveríte.

1 Nato povstalo celé to množstvo, viedli Ho k Pilátovi 2 a začali žalovať na Neho: Tohto sme pristihli,

ako prevracal náš národ, zakazoval dávať dane cisárovi a hovoril o sebe, že je Kristus, kráľ. 4 Pilát povedal veľkňazom a zástupom: Ja na tomto človeku nenachádzam vinu. 5 Ale oni naliehali a hovorili: Búri ľud, keď učí po celom Judsku, počnúc od Galiley až sem. 6 Keď Pilát počul [o Galilei], spýtal sa, či je z Galiley. 7 A keď sa dozvedel, že patrí pod Herodesa, poslal Ho k Herodesovi, ktorý práve v tie dni bol tiež v Jeruzaleme. 8 Keď Herodes videl Ježiša, veľmi sa zaradoval; lebo už dávno Ho chcel vidieť, pretože počul o Ňom, a úfal sa, že uvidí nejaký div od Neho. 9 Doliehal na Neho mnohými otázkami, ale Ježiš mu nič neodpovedal. 10 Veľkňaz a zákonníci stáli (tam) a vášnivo na Neho žalovali. 11 Herodes, keď Ho so svojimi vojakmi zneuctil a naposmieval sa Mu, dal Ho obliecť do lesklého rúcha a poslal späť k Pilátovi. 17 [Na každé sviatky musel im totiž prepustiť jedného.] 18 Tu všetci skríkli a volali: Vezmi si Ho a prepust' nám Barabbáša! 19 Ten bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. 20 Pilát znovu prehovoril k nim, lebo chcel Ježiša prepustiť. 21 Ale oni kričali a volali: Ukrižuj Ho, ukrižuj! 23 A ich krik zvíťazil: 24 Pilát sa rozhodol splniť ich žiadosť. 25 A tak prepustil toho pre vzburu a vraždu uväzneného, ktorého si žiadali, a Ježiša im vydal po ich vôli.

Milí bratia a milé sestry!

Pri Ježišovom vjazde do Jeruzalema mnoho rúk vrhalo na cestu pod Ježišove nohy kvety, palmové ratolesti. Ľudia prestierali pred Ním svoje plášte a vítali Ho ako kráľa. Desiatky - azda stovky

rúk. Aj to, čo sa s Pánom Ježišom deje potom, súvisí s rukami. Zakrátko nato však **Ježiš putuje z ruky do ruky.**

Nebeský Otec Ho vydal do našich ľudských rúk. Ježiš putuje z rúk do rúk. Najprv **Ho Judáš vyníma z kruhu učeníkov** a vydáva Ježiša najvyššej židovskej rade. **Najvyššia rada vyníma Ježiša zo spoločenstva Božieho ľudu** a odovzdáva Ho pohanovi **Pilátovi**. Ten **vládcovi nad Galileou Herodesovi, Herodes opäť Pilátovi**. A rímsky správca Palestíny **Pilát vyníma Ježiša zo spoločenstva ľudí** a vydáva ho smrti. Ježiš putuje z ruky do ruky.

Judášovo počínanie nazývame zradou. V ďalších prípadoch, keď Pán Ježiš putuje z rúk do rúk, hovoríme zdržanlivejšie o odovzdaní, vydaní Pána Ježiša niekomu ďalšiemu. No v podstate ide o to isté. To, čo robí Judáš, nie je o nič menej zavrnutiahodné, ako to, čo koná najvyššia židovská rada, Pilát, či Herodes. Všetci nechajú Ježiša padnúť, keď sa im zdá, že Ho majú v rukách.

No nedívajme sa iba do dávnej minulosti. Kus Judáša i Piláta je v každom z nás. Judáš, najvyššia židovská rada, Herodes i Pilát presúvajú - a mnohokrát aj my sami presúvame - svoju zodpovednosť na iných. **Keď ide o Ježiša, nemôžeme presunúť svoju zodpovednosť na druhých: ani na nepriaznivú - kresťanstvu neprajnú dobu, ani na farára, ani na cirkev -**

na to, že v kostoloch sú aj pokryteckí ľudia. Keď ide o Ježiša, nemôžeme presunúť svoju zodpovednosť na iných, poľahky sa jej striasť. Je nám to blízke, veď už človek v záhrade Éden presúval vlastnú zodpovednosť pred Bohom na ženu a žena na hada. Pán Boh nám dal nám možnosť slobodne sa rozhodovať. Ako má však minca dve strany, tak ich má aj Bohom darovaná sloboda. **Zodpovednosť je druhá stránka tejto slobody.**

Každému z nás je zverená zodpovednosť: či už rodičovská, krstno-rodičovská, kazateľská, presbyterská; **predovšetkým zodpovednosť teba i mňa ako Božieho dieťaťa. Mať zodpovednosť znamená, že za svoje počínanie sa budem zodpovedať tomu Najvyššiemu.** Neraz máme tendenciu „vyzúvať sa“ z vlastnej zodpovednosti, presúvať ju na iných. Keď ide o Ježiša, o Božiu vec, vtedy nie je možné zbavovať sa zodpovednosti, vtedy sa musíme rozhodnúť sami. Je na nás, komu dáme prednosť: Božiemu Synovi - Ježišovi alebo lotrovi Barabášovi. Je to naša sloboda i naša zodpovednosť priznať sa celým životom k Ježišovi, k evanjeliu, alebo k niečomu inému. Je to našou zodpovednosťou za kým - kam nasmerujeme svoj život, akým svedectvom budeme ľuďom, medzi ktorými žijeme. **Je našou zodpovednosťou či Pán Ježiš aj v našom prípade pôjde z rúk do**

rúk, či sa budeme usilovať presunúť svoju zodpovednosť za postoj k Božiemu Synovi na niekoho ďalšieho. To riešime v najrozličnejších situáciách života. V mnohých z týchto situácií sa rozhodujeme buď pre Pána Ježiša, pre dôveru a poslušnosť Božím pravidlám, alebo proti nim, proti Kristovi.

Ježiš bol vydaný ľuďom do rúk, lebo tí ktorí Mu mali uveriť a porozumieť, si Ho odovzdávali z ruky do ruky. Keď sa Ježiš na kríži modlil: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ – zažil vrchol opustenosti od ľudí i od samého Boha – vtedy svojím nevinným utrpením platil za naše viny, znášal trest, ktorý patril nám.

Ježiš bol vydaný od ľuďom do rúk, lebo Ho Pán Boh vydal. No On Ho aj vzkriesil z mŕtvych a dal Mu všetko do rúk. Jeho ruky, ktoré na kríži v láske objali celý svet, sa nás nezriekajú. Pán Ježiš nás chce viesť životom. Bol vydaný ľuďom do rúk, aby sme my neboli vydaní - ponechaní sami na seba. A celým svojím počínaním: myslením, hovorením i konaním ďakujeme, že sme v dobrých Božích rukách.

Veď to, že nám ešte znie Božie slovo a volá nás k poslušnej viere, je toho jasným dôkazom. Amen.

S použitím: Carlo Maria Martini: Vydán lidem do rukou - rozjímání o Kristově utrpení, (vyd. Paulínky, Praha, 2000): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**